
dagsschoolleerlingen de diefstal. Zijn vermaning aan de kinderen loopt uit op de verzekering dat ‘zijn geweten’ de dader zal ‘aanklagen, nu en tot in eeuwigheid’ en tot de oproep ‘den Heer vurig te bidden, om de bekeering van het kind’ (p. 14).

In het *Paaschfeest* (13) wordt de geschiedenis van de bekeering tot het christendom van een joods meisje, Roosje Breetveld, verhaald. Zij behoort tot een muzikantengezin dat in zijn bestaan voorziet door op te treden in herbergen met als doel ‘de drinkbroers te lokken’(p. 17). De familie woont op de bovenverdieping van een pand, waarvan de benedenverdieping wordt gebruikt voor het houden van de zondagsschool. Wanneer op een avond de zondagsschoolleerlingen bij het naderende paasfeest samen zingen, vraagt Roosje of zij mag toehoren. De onderwijzer verhaalt bij die gelegenheid hoe volgens het Oude Testament de Israëlieten het paasfeest vierden. Hij legt uit dat het ‘lam op het Paaschfeest’ een ‘zinnebeeld’ was van het lam ‘gehangen aan het kruishout op Golgotha’, de Heer Jezus Christus, ‘die door de Israëlieten is verworpen’ en wiens bloed ‘ons, die Hem liefhebben’ bewaart ‘voor den eeuwig dood, voor het eeuwig verderf’ (p. 34-35).

Jaren later – zij had inmiddels de zorg voor haar ‘idiote’ broer en dreef ‘een kleinhandel in fruit en snoepgoed’ (p. 39) – vroeg de ziek geworden Roosje om een predikant. Blijmoedig stierf zij met een gebed tot Jezus op de lippen. Hem vroeg zij om met ‘uw albetalend bloed’ haar zonden te bedekken en haar ‘in uw zaligen hemel’ op te nemen, ‘opdat ik daar het heerlijke Paaschfeest moge vieren, waarnaar mijne ziel zoolang heeft gedorst’ (p. 44).

De strekking van *Sia* (16) is: ‘Onze lieve Heer Jezus is gekomen voor alle geslachten, talen en natiën. Hij ziet niet op de kleur der haren, of op het zwart der huid’ (p. 10). Deze overtuiging wordt geïllustreerd aan de hand van het verhaal over een Javaanse Mohammedaanse vrouw die als kindermid met een Nederlands gezin op verlof in Holland verblijft. In ‘een hollandsch gewaad’ en met ‘een wit poeder’ ingewreven gezicht ‘om er toch zoo veel mogelijk Europeesch uit te zien en niet teveel de aandacht der kinderen af te leiden’ viert zij het kerstfeest op de zondagsschool mee. De onderwijzer had haar ervan verzekerd dat het ‘Allah’ zou verheugen als zij ‘zijn lieven zoon Jezus, als haren Zaligmaker’ zou aannemen (p. 11). Tijdens de viering wordt een op haar toegespitst kerstlied gezongen met onder meer de volgende woorden: ‘Jezus is ook Sia’s vrind/Ja, Hij werd ook voor haar kind’ (p. 13).

Kenschets van de verhalen voor de jeugd

Karssen laat zich kennen als een bekwaam verteller. In de Veluwse geschiedenis (2) schept hij een authentieke sfeer door de boeven Veluws dialect in de mond te leggen.